

os to, men jeg tror ikke, at Tiden er dertil, og jeg er bange for, at en videre Fortsættelse af denne Forhandling end yderligere skulde støde det ærede Medlems æstetiske Sans. Jeg har nemlig ikke tænkt at ville vælte noget Læs af nogen, som helst mindre fin Art over paa det ærede Medlem, men jeg havde Lyst til at lade disse Ingredienser passere Revu for hans Tanke i Forbindelse med de Støvler, han vilde have anbragt i Skolelokalerne. Men jeg skal ikke fortsætte videre dermed; jeg haaber, det ærede Medlem vil undskylde mig, jeg har ikke villet saare ham i saa Henseende. Men en Undskyldning maa jeg absolut gøre det ærede Medlem, det er for de Udtalelser, han citerede, som jeg skulde have brugt, at han netop vilde have, at Børnene skulde gøre sig størst Umage for at føre alle disse Ingredienser ind i Skolerne. (*Berntsen*: Det staar i Rigsdagstidenden.) Det staar ganske vist saaledes refereret, men jeg tror ikke, jeg har brugt det Udtryk. Under alle Omstændigheder vedkender jeg mig ikke at ville anvende saadanne Udtryk over for det ærede Medlem. Skulde det være faktisk, at jeg har brugt dem, beder jeg det ærede Medlem undskylde, det har ikke været min Mening.

Berntsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Berntsen: Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke vedkender sig, hvad der staar i Rigsdagstidenden. Det ligger formodentlig i, at det ærede Medlem kom saa højt til Vejrs eller maaske saa langt ned, at han ikke rigtig var klar over, hvad det var, han udtalte. Nu glæder det mig, at han ønsker disse Udtalelser annullerede.

Til det ærede Medlem for Kellerup (*Jensen-Knudstrup*) vil jeg udtale, at jeg har ikke villet gøre det ærede Medlem Uret. Jeg har citeret en Udtalelse af ham, som staar i Tidenden, og jeg antager ikke, at han vil annullere Tidenden, som min ærede Sidemand har gjort for sit Vedkommende. Jeg vil derom kun sige, at det har forbavset mig at høre, at Lærerne i saa høj Grad her i Tinget kræve ny og flere Embedsmænd. Jeg tror ikke, det er det, vi trænge til her i Landet. Jeg tror ikke, vi trænge til at faa Embedsmænd til at overtage det Tilsyn, som Befolkningen nu en Gang har faaet paa dette saa vig-

tige Omraade. De gamle Bondevener var ikke inde paa den Vej stadig at kræve flere Embedsmænd, højere Lønninger og flere Udgifter af Kommunekasserne. At Socialdemokraterne ere inde paa den Vej, lad dem om det, men at ellers gode Demokrater nu ogsaa komme ind paa den Vej, det forbavser mig.

K. Bjerre: Det foreliggende Forslag har jo givet Anledning til en Forhandling, der vistnok har været meget længere, end de fleste havde ventet. Grunden dertil er vel nok den, at Forslaget, skønt det fremtræder i beskeden Form, dog i Virkeligheden har en ikke ringe Betydning. Men en medvirkende Aarsag er naturligvis ogsaa det, at man har draget en hel Del Spørgsmaal ind, som ingen i Virkeligheden venter afgjorte paa dette Lovforslag. Jeg kan i høj Grad tiltræde den højtærede Kultusministers Standpunkt, at vi saa vidt muligt indskrænke os til det foreliggende Forslag og ikke drage store Principspørgsmaal ind, hvorved Forslaget i Virkeligheden kommer til at strande. Men da de ærede ældre Medlemmer have vist mig unge Menneske det daarlige Eksempel at tale om en hel Del Ting, som egentlig ikke komme Forslaget ved, saa følger man naturligvis dette slette Eksempel. Som de gamle sjunge, saa pibe de unge, og der har nu været ført en Forhandling om Tilsynet, som jeg ikke kan lade være at sige et Par Ord til.

Det ærede Medlem for Assens (*Berntsen*) forekom mig at være for god ved det nuværende Tilsyn, og det ærede Medlem for Kellerup (*Jensen-Knudstrup*) syntes mig at være for slem ved det nuværende Tilsyn. Hans Udtalelse var jo saaledes kort og godt, at det nuværende Tilsyn var ingen Ting til. Andre kunde sige om det nuværende Tilsyn, at det er for liberalt og eftergivende, at det lader Lærerne have saa stor Frihed som muligt. Men jeg tænker, at om jeg vilde sige det saadan, vilde det ærede Medlem ogsaa give mig Ret, vi mene vistnok i høj Grad det samme. Den samme Ting kan jo nemlig udtrykkes paa forskellig Maade. En lille Pige, som havde været meget fin en Gang ved et Bryllup og havde Kniplinger paa sig, udtrykte det paa den Maade: Jeg har været meget fin, jeg har haft en hvid Kjole paa med Huller. Se, det var nu hendes Udtryksform for Kniplinger. Der kunde saaledes menes det samme med Kniplinger og Huller; og der kunde altsaa ogsaa menes det samme med den Udtalelse, det ærede